

[Euldberg.]

forvejen? Det er klart, at forkerte oplysninger og skrækkampagne kan få folk til at spørge, om vi så ikke kunne slippe her i Danmark, om vi ikke kunne blive fri for det, så kunne de andre jo klare det. Men hovedspørgsmålet må da blive: hvorfor skulle vi det? Hvorfor skulle den danske befolkning bære en særlig byrde energimæssigt og økonomisk i forhold til vores nabolande, hvis kerneenergien ikke er farligere eller mere forurenende end det, vi har? Man kunne med lige så stor ret i sin tid have spurgt om, hvorfor vi skulle bruge kul- og olieværker og ikke nøjes med at udnytte vore naboers vandkraft.

Det er klart, at mange af disse spørgsmål stilles ud fra en oprigtig ængstelse, og det er derfor også vigtigt, at vi siger til dem, at de er forkert orienterede.

Jeg minder om den oprindelige atomkampagne, som gik i gang i hele den vestlige verden på én gang under det motto, at vi kunne bruge atomerne til fredelige formål. Det er ofte nøjagtig de samme, der nu fører denne kampagne mod anvendelsen til fredelige formål. Det er ikke muligt at vide, i hvor høj grad noget sådant egentlig er organiseret, men jeg skal ikke nægte, at det undrer mig, at man sådan kan lukke op og i for disse argumenter ret generelt og over hele verden omtrent uden at prøve deres videnskabelige og faktiske værdi.

Vi skal have en afgørelse på disse ting, og vi skal give det den tid, det skal have, men jeg vil gerne henstille til regeringen, at man ikke lader sig køre ud i en pseudodebat. Jeg vil gerne sige til handelsministeren, som har oplysningssiden af dette, at jeg håber, at der er en klar linje politisk, som består i, at formålet med oplysningsarbejdet er at frembringe oplysninger om de faktiske forhold og ikke lægge grundlaget for en debat. Jeg har set udtalelser, der kunne tyde på, at der var nogle, der kunne forestille sig, at man skulle have en livsstilling også i en debat efter beslutningerne, og det er ikke ligefrem det, jeg vil anbefale. Jeg beder om, at vi nu tager vores tid her i sommer til at se på tingene. De er såmænd så gennemarbejdede også andre steder, at det skulle være tid nok, så vi derfor til efteråret og hurtigt kan tage denne afgørelse og ikke pjokke os fra nogle vanskeligheder.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Om det konservative forslag til folketingsbeslutning skal jeg blot sige, at fremskridtspartiets folketingsgruppe ikke finder, at forslaget i den udformning, det har fået, er egnet som grundlag for en principiel diskussion om indførelse af atomkraft.

Fremskridtspartiet mener derimod, at det er rigtigt, at regeringen har besluttet sig til at fremsætte lovforslaget om atomanlæg i denne samling. Der har jo i de sidste dage været forlydender om, at regeringen ville tage forslaget tilbage og vente med at fremsætte det til næste samling. Mit parti mener, det er rigtigt, at regeringen har holdt fast ved, at vi må i gang med behandlingen af forslaget nu.

Vel inden for det næste halve eller hele år vil folketinget komme til at træffe en principiel beslutning om, hvorvidt Danmark på samme måde som en lang række andre lande skal gå i gang med opførelse af atomkraftværker. Når denne principielle beslutning skal træffes, vil det være rigtigt, at folketinget og det energipolitiske udvalg har gennemarbejdet dette lovforslag så grundigt, at der hersker nogenlunde klarhed over den procedure, der skal følges, hvis der skal oprettes a-værker.

Jeg vil blot lige sige, at jeg også tror, det er rigtigt, at undervisningsministeren har valgt den fremgangsmåde, at forslaget opdeles i en egentlig procedurelov og en ikrafttrædelseslov. Det ville måske også have været heldigt, om folketinget og det energipolitiske udvalg havde været orienteret i samme omfang som dagspressen, men sigtet i undervisningsministerens planer på dette område synes jeg er rigtigt.

Jeg skal også sige, at det er mit partis opfattelse, at den principielle beslutning om, hvorvidt Danmark skal opføre atomanlæg, bør træffes forholdsvist snart. Der må en afklaring til i næste folketingssamling. Der er næppe noget at vinde ved at udskyde afgørelsen. Det er vigtigt, at vi begynder at disponere efter, om vi har atomkraft, eller om vi ikke har atomkraft i årene henimod århundredskiftet, hvor de kendte, traditionelle energiresourcer så småt vil være ved at blive brugt op.

Det skal også siges, at det er opfattelsen hos et flertal af fremskridtspartiets folketingsgruppe, at den principielle beslutning,